

§ 14.

Тѣзи годишни тѣ проценти душеприказчики, като свалятъ харчѣ та, раздѣлятъ ги на двѣ равни части. Една та частъ я за-державатъ въ Одесса, пакъ друга та я испращатъ въ Габрово на тамошни тѣ директори (епитропи) школски за найнужни тѣзи работи. Тии иматъ право и сами да плащатъ въ Одесса, чтосѣ относя до училище отъ она сума.

§ 15.

Отъ половина та проценти, които Гг. душеприказчики полу-чихъ и удержихъ въ Одесса, най на предъ отдѣляватъ сто сре-барни рубли за катагодишна помощъ на четири тѣ юноши, Бж-лгаре, кои то по Царска милость ся учатъ на Царска харчѣ въ Одесска та Семинарія. Тѣзи сто рубли ся относятъ точію (саятъ) до юноши тѣ, кои то ги исплащатъ безъ проценти въ Одесса или Габрово, кога излѣзятъ отъ Семинарія та. Но ако тии сички, или пѣкой отъ тѣхъ, кой то живѣе въ Бжлгарія та, въ три години приеме духовно званіе, тогава сума та что е длж-женъ му ся прощава. Сума та, что остана въ Одесса, завѣ-щавамъ я да ся образува и изуче единый юноша, Габровецъ, въ учебни тѣ Русски заведенія. Но, какъ то трѣба да сакаме, чи половина та частъ отъ проценти тѣ, что останахъ въ Одесса, не ще да ся похарчи въ първи тѣ години на ученіе то му, пакъ, споредъ успѣхи тѣ му ще ся увеличаватъ и харчове тѣ му, за това и пари тѣ, что останатъ отъ първи тѣ години. да ся содержать въ Банкъ атъ на счетъ на истый атъ юноша: т. е. ако изученіе то му ся протегли десетъ години, пакъ сума та, что му бѣше нареченна, не ся похарче сичката, то има право, ако желае, да получи и сума та, что остана.